

учителският мъж и неволи, както ги чувства и схваща гладния, дрипав и потиснат учител, а не както това се схваща и чувства от добре ухранения и богато платен профбюрократ.

Профопозицията има всички благоприятни шансове за бързи и здрави успѣхи, обаче за това ѝ е необходимъ правиленъ подходъ къмъ борбитѣ. А за тази целъ е потребно:

1) Едновременно съ агитацията и пропагандата да върви и организацията на борбата;

2) Изходна точка на борбата трѣбва да бждатъ непосредственитѣ професионални интереси на учителитѣ и служителитѣ по Народната просвѣта, като най-късъ пътъ за завладѣване болшинството на учителскитѣ маси и цѣлия персоналъ по просвѣтата за борба противъ самата капиталистическа система, въ рамкитѣ на която е невъзможно тѣхното окончателно освобождение.

Политическитѣ лозунги се издигатъ и ще се наложатъ въ процеса на борбата за непосредствени придобивки, когато насрѣща си борещето се учителство срещне противодействието на властта и тя почне да тѣпче свободата на събрания, на слово, на печатъ, на сдружаване и пр.

Не трѣбва никога да се изпуска изъ предъ видъ, че това, което сплотява маситѣ, безъ разлика на идейна и организационна принадлежностъ и ги води на борба, сж непосредственитѣ професионални интереси. Тѣ именно трѣбва да бждатъ всѣкога изходенъ пунктъ въ борбата.

3) Никога да се не подценява противника и срещу него всѣкога трѣбва да се отива организирано и сплотено. Никога да се не идентифицира масата отъ фашизиранитѣ съюзи съ водачитѣ. Това особено важи за поведението на учителя профопозиционеръ въ общитѣ учителски събрания. Трѣбва ясно да се отчита разликата между профопозиционно и общо учителско събрание и да се държи строга смѣтка за поведението въ тѣхъ.

## XIX.

### Учителски интернационали.

Презъ последнитѣ десетилѣтия въ живота на капиталистическото общество се отбелѣзва и бие на очи единъ фактъ отъ голѣмо економическо и политическо значение — международнитѣ сдружения. Картели, трѣстове, концерни, съюзи, лиги и пр. все повече се манифестиратъ и ставатъ господстващъ и ръководящъ факторъ на цѣлкупния икономически и политически животъ по цѣлото земно кълбо. Стане ли въпросъ да защитятъ своитѣ интереси и да отбиятъ натиска на работническата класа за по-сносенъ животъ, капиталиститѣ захвърлятъ на страна националнитѣ си различия и вражди и се обединяватъ на интернационална почва срещу исканията и стремежитѣ на работническото. Интернационалнитѣ конференции и съюзи на буржуазията, особено следъ империалистическата война и закрепването на Съюза на Социалистическитѣ Съветски Републики, сж въ пълненъ